

П'єса "Чарівна ніч"

ДІЙОВІ ОСОБИ:

- Святий Миколай
- Ангел Люціан
- Ангел Серафима
- Мама
- Марійка (двійня, 3 клас)
- Оля (двійня, 3 клас)
- Петрик (1 клас)
- Старий Чорт
- Антипко (чортеня)
- Сорока 1
- Сорока 2

ДІЯ 1

Біля хати. На подвір'ї дві сороки стоять поряд і розмовляють. Чути вітер, на землі трохи снігу.

Перша сорока: (озирається) Ой, сестрице, скоро вже той день! Святий Миколай до діток завітає.

Друга сорока: (плескає крилом) Авжеж, лише б наші хазяйські дітки чемними були, бо ж він усе бачить!

Перша сорока: (задумливо) А Петрик... Щось він мені не дуже слухняний здається.

Друга сорока: Побачимо, що Миколай скаже! А як подарунок не отримає — сам винен буде!

Сороки відлітають. Сцена перемикається на хату.

ДІЯ 2

Вечір. Кімната. За столом Марійка, Оля й Петрик роблять уроки. Петрик грається олівцем. Марійка пише, а Оля читає.

Марійка: (піднімає голову) Петрику, знову граєшся? Хіба приклади зробив?

Петрик: (обурено) Та зробив уже!

Оля: (прискіпливо) А чому твій зошит порожній?

Петрик: Ну... просто зараз думаю, як краще!

Марійка: (сміється) Думає він... А знаєш, що скоро Миколай прийде?

Оля: А якщо побачить, що ти уроки не зробив, то замість подарунка — різочку подарує!

Петрик: (нервово) Я зроблю, зроблю!

Оля: Добре, тоді скажи віршик.

Петрик: (збентежено) Віршик? Ем... "Мені на долоню..." (підглядає в зошит) "...злетіли..."

Оля: Та ти нічого не вивчив! Давай я скажу!

Оля: (впевнено декламує довгий вірш)

Є свято гарне в Україні.
Є свято казки чарівне.
Що Миколай в святій ряднині
Слухняним ласощі несе.

Це свято раз буває в році.
Воно нікого не мине.
Бо Миколай святий із неба.
В оселю кожному зазирне.

Отець святий про всіх все знає
Хоч любить нас, та бачить все.
Він чемних, лагідних вітає
І радість їм за це несе.

Прекрасне свято це у грудні
Приносить віру в чудеса.
І знають всі, що в тяжкі будні
Віра у святість все спасе,

У кожній країні є своє свято.
Там — Санта Клаус, в інших — Дід Мороз.
Ми любимо Миколу. Нас багато.
Бо з нами — Матір Божа та Ісус Христос!

Марійка: (захоплено) Оля, молодець!

Петрик: (ображено) Ну й хвалить її, а я піду на вулицю!

Марійка: Ага, мама прийде, ми їй все розкажемо!

ДІЯ 3

Стук у вікно. За вікном чути сміх і шепіт. З'являється Антипо.

Антипко: (звабливо) Петрику, Петрику! Виходь, сніг пухкий, ідеальний для гри в сніжки!

Петрик: (радісно) Я зараз!

Оля: Стій! Спочатку покажи, що зробив уроки.

Петрик: Я вже все зробив, чесно!

Марійка: Розкажуй вірш.

Петрик: Ну... (плутано декламує).

Мені	на	долоню
Злетіли	з	хмаринки
Дві	білі	сніжинки
І ще дві сніжинки.		

А	разом	виходить
Якась	дивина	—
А	разом	виходить
Краплина одна!		

Оля: (строго) Сідай вчити!

Петрик: Та що ви до мене причепилися?!

Оля: Бо ти лінуєшся!

Петрик: А ти, розумнице, давай сама!

Оля: (знову починає декламувати той самий вірш)

Марійка: Олю, досить. Ти показала вже Петрику гарний приклад. Я думаю, він зрозумів, як треба вчити уроки. Так, Петрику? Ти ж знаєш народну мудрість: “Зробиш діло - гуляй сміло!”

Петрик: Ех... (сумно сідає за зошит)

ДІЯ 4

Заходить Мама.

Мама: Привіт мої хороші! (діти обіймають маму) Ох, і втомилася ж я! Ну, що, діти, уроки зробили? Всі мої доручення виконали?

Марійка й Оля: Так, матусю! Все зробили!

Мама: Бачу, бачу! Добре поприбирали! Ще й посуд помили, які молодці! Напевно, і кролики не голодні, так, синочку?

Петрик: Та я зараз! Я швидесенько! (заметушився)

Мама: От бачиш, який ти! Ніколи голодний не був, то й не знаєш, що таке голод! Голод страшний і для людей, і для тварин. Гріх великий так робити. Так ще й сьогодні, напередодні свята великого! Іди годуй кроликів і скоріш вертайся!

Петрик: (плаче) Я більше так не буду, мамо! Вже біжу!

Мама: А ви, дівчатка, молодці. Ось вже ніч темна чорними крилами накрила землю. Святий Миколай вже, певне, в дорозу. Чи не оміне він нашої хати? Давайте піснею його до нас запросимо!

(Петрик вибігає, за хвилину повертається.)

Усі разом: (співають "Ой хто, хто Миколая любить").

(Дзвонить телефон. Мама відповідає.)

Мама: (радісно) Діти, Архангел Гавриїл сказав, що скоро будуть гості. Спати швиденько!

Оля: (засинаючи) Я б хотіла ляльку таку гарну, і цукерочок побільше!

Марійка: А я книжку цікаву!

Петрик: А я.. А я.. А я машинку хочу! І робота!

Мама: Якщо добре ви цього року себе вели, то й подарує вам Миколайчик все, що забажаєте. Ну все, спіть! (співає колискову)

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота — коло плота.
Питається сон дрімоти:
— А де будем ночувати?
— Де хатонька теплесенька,
Де дитина малесенька,—
Там ми будем ночувати,
Дитиночку колихати.

Ой на kota та воркота,
На дитину та й дрімота,
Котик буде воркотати,
Дитинонька буде спати.

ДІЯ 5

Дітям сниться сон: казкові тварини танцюють навколо ялинки, грає музика.

ДІЯ 6

Двір. Чути гавкіт. З'являється Старий Чорт і сварить Антипка.

Старий Чорт: (б'є Антипка різкою, те кричить і бігає по сцені) А це тоді щоб не намовляв Петрика! Не розумієш ти чи що? Проїшов вже наш час! Чому (знову б'є різкою) запізнився?!

Антипко: (звертається до глядачів) Вам, братчики, смішно, а мені вже спина болить! (скиглить)

Старий Чорт: Ах ти невдаха! Жодної справи не зробив сьогодні! (лупцює різкою) Ану розкажуй, як то було з Михайликом! Чому потерпів невдачу?!

Антипко: (скиглить) Я старався! Це ж було у школі. Я заліз Михайликові у вухо і чекав нагоди, щоб намовити його до гріха. Аж бачу: його товариш показує у класі гарну книжечку з цікавими малюнками. Моєму Михасю аж очі заблищали! Добре, думаю собі, ось зараз і виконаю батькове завдання.

Старий Чорт: Так, так, я знаю з досвіду, що тут вже легко до крадіжки намовити. А далі що?

Антипко: І я це використав! Шепочу йому до вуха: бери, бери, ніхто не бачить! Він спершу не хотів, але я добре причепився, і він мене послухався. На перерві, коли ніхто не бачив, він забрав книжечку. Коли почався урок, Дмитрик сів за парту, а книжечки нема. Діти почали в один голос: "То Івась вкрав!" - наскаржилися вчительці. Івась плаче, проситься, запевняє що то не він, а йому не вірять. А на Михася мого навіть ніхто не подумав! Я вже почав було від радості руки потирати, але тут Михайлик як не крикне крізь сльози: "Лишіть Івася, то я взяв книжечку! Ось!" - і віддав її! А вчитель похвалився його за чесність. Та й, більш того, дав йому таку саму книжечку! Простіть мене, чорте, що ж я тут міг вдіяти? (падає на коліна перед Старим Чортом)

Старий Чорт: (останній раз б'є його різкою) Ну досить вже. Вставай! Я в пеклі з тобою розберуся! Пів року смолу носитимеш і смолитись на вогні цілий місяць будеш! А зараз прощаю тобі, бо є важливіша місія. Чув я, що вже почав по Землі Святий Миколай ходити, з ангелами своїми. Ми маємо надурити його, а подарунки - вкрати. Він буде подарунки роздавати, а я - брехати, що всі ці діти лінів, вредні і неслухняні. А ти підбріхуй, кради з мішків все, що зможеш дістати! А Миколай хай різки всім дарує! Бо у нас як не збрешеш, не зхитруєш, не вкрадеш, то й не проживеш.

Антипко: Добре, добре! Я готовий! Допоможу залюбки!

Старий Чорт: За такі слова хвалю тебе. Думаю, успіх буде в нас великий! Як уявлю, скільки смачненького ми заберемо, аж слинка котиться і танцювати хочеться! (беруться за руки і співають пісеньку)

Ми чортики, ми чортики

Голодні всі, як хортики

І зараз з'їли б ми вола

Бо не смакує нам смола!

Ми чортики, ми чортики,

Погані вредні чортики

Для нас утіха і добро

Брехня, крадіжка, зло.

(Сміються і співають веселу пісеньку.)

ДІЯ 7

Заходять Святий Миколай з Ангелами, несуть мішки з подарунками. Чорти ховаються.

Миколай: Люціане, відкрий книгу.

Люціан: (читає) Марійка і Оля — чемні, слухняні, завжди мамі допомагали, гарно вчилися весь рік. Марійка хоче книжечку, а Оля - ляльку і цукерки. Петрик — трішки бешкетував. Іноді вередував, не слухався, навіть забув вчора кроликив погодувати.

Серафима: Але ж він ще маленький, давайте пробачимо його!

Миколай: Що ж, добре, пробачимо. Кладіть подарунки.

(З'являється Старий Чорт.)

Старий Чорт: Стоп! Не заслужили вони подарунки. Різочки кладіть! Вони весь рік лише вередували, нічого не робили, мамі не допомагали!

Антипко в цей час намагається вкрати з мішка подарунки.

Миколай: (здивовано) Це правда?

Серафима: Ні, вони хороші діти, навіть якщо інколи пустують. Ану поверни подарунки, бешкетнику! (забирає у Антипка подарунки і кладе їх назад у мішок).

Старий Чорт: (лукаво) А подарунок для Антипка?!

Миколай: (строго) А Антипко — чортеня. Постійно погані речі робив. Йому різочка.

(Чорти тікають, Миколай роздає подарунки.)

ДІЯ 8

Ранок. Діти прокидаються, радіють подарункам.

Діти: Мамо, дивися, Миколай приніс!

Мама: Дякуйте Миколаю й обіцяйте бути чемними.

Діти: Дякуємо, Святий Миколаю!

**(Обіймають маму. Виходять всі актори. Співають пісню “Ой хто, хто Миколая любить”.
Кінець.)**